



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Septem Illustrium Virorum Poemata**

**Amstelodami, 1672**

Soteria Pro Alexandro VII. P. M.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-11215**

## S O T E R I A

P R O

## ALEXANDRO VII. P. M.

**V**irgo Parens (nam Te miserantem incommoda gentis  
 Humanæ, gemitusque pios, nunc vota, precesque  
 Sollicitas, manifesta fides audisse, Tuoque  
 Auspicio Genitorem unâ, Natumque, benigno  
 Numine adoratam placidè indulgisse salutem.)  
 Dum Tibi lætitiâ insolitâ, plausuque frementes  
 Servati circum populi gratantur, & Urbes,  
 Atque immortalis solvunt pro munere vota  
 Omnibus in templis humiles, atque omnibus aris:  
 Me proprio, grandique obstrictum nomine, Virgo,  
 Secretum, timidè, ac demisso lumine, pauca  
 Murmure quæ tacito possum, tenuique susurro,  
 Haud præter solitum facilis, sine reddere, & ultro  
 Gaudia nostra simul, simul & tua dona fateri.  
 Nam modò tranquillæ medio de fonte quietis  
 Quæ subitò curæ exortæ, gelidique timores  
 Involvère atro securas turbine mentes!  
 Quum procul Hesperia cæli de parte nigrantem  
 Exiguo primùm tractu concrefcere nubem,  
 Mox latè medium sese proferre sub axem  
 Vidimus, & mundi vultum violare serenum.  
 Illius objectu, tristi pater obsitus umbrâ  
 Phœbus, & obtuso radiorum expalluit auro:  
 Afflatuque gravi propiùs, tactuque nocenti  
 Substitit, indigno fessus languore, diuque

C

Dea



Delituit, filuitque diu, trepidique micanti  
Mortales meruere nigras sine lumine luces.  
Pallida quæ rerum interea, miserandaque visu,  
Attonitæque Urbis facies, atque Orbis imago!  
Quæ lacrimæ effusæ dirum tremuere periculum!  
Jam fugere unanimes tanto in terrore paratæ  
Aëraque obscurum, viduasque relinquere terras  
Iustitia, & Pietas, & Pax, sanctæque Camœnæ:  
Præsidio si fortè (nefas) patrioque carerent  
Numine ALEXANDRI, namque is certissimus unus  
Solque, Paterque, fovet radiis felicibus orbem.  
Extemplo sedenim Eöum discedere cælum,  
Protinus & clarâ tempestate omnia circum  
Effulsiße, novoque aperiri lumine sidus  
Cernimus, ac timido incerti veneramur honore.  
Illius exortu primo rapidissima longè  
Nubila diffugere, atque atram concedere noctem:  
Continuoque caput nitidum sol aureus altè  
Attollens, cælumque levat, terrasque serenat.  
Quippe fuit, Virgo, Tua lux, & Virginis astrum  
Illud erat. Tua nunc pietas miserata labores  
Indignos, gentesque humiles, gemitusque precantum,  
Optatam niveamque diem, lumenque reducit  
Purpureum, & sævo miseris horrore solutis,  
Sospite ALEXANDRO reddit sua gaudia terris.  
Sed neque tu lacrimas, nec dedignata vocatus  
Diva meos, & ducta imo suspiria corde.  
Victor ego, ante aram voti reus ad Tua supplex  
Numina, quæ donas propria hæc ut munera faxis  
Perpetuâ pietate, novâ prece pronus adoro.